

Ladislav Čáni (1961), vyštudoval slovenský jazyk a literatúru na Filozofickej fakulte v Novom Sade. Žije v Báčskom Petrovci.

Vydal zbierky básni *Glosolália*, bibliofília (SVS, Báčsky Petrovec, 1992), *Zánik chrámu* (Kultúra, Báčsky Petrovec, 1997), *Po milovaní*, texty piesní (Kultúra, Báčsky Petrovec, 2004) a *Kameň na dlani* (Centrum, Nový Sad, 2005), s Ondrejom Štefankom a Adamom Svetlíkom zostavil antológiu poézie dolnozemsých Slovákov *Nikam a späť* (Dom zahraničných Slovákov, Bratislava, 2006). S Jozefom Vargom Gbelským pripravil *Antológiu slovenskej literatúry - od najstarších čias až po súčasnosť* (Bratislava, Mladé letá / Slovenské pedagogické nakladateľstvo, 2004). Spolu s Vladimírom Valentíkom vydal monografiu *Karol Miloslav Lehotský* (Kultúra Báčsky Petrovec / Dom zahraničných Slovákov Bratislava, 2004).

Poézia Ladislava Čániho naplno odzrkadľuje problémy súčasného dezorientovaného, zneisteného a frustrovaného človeka, naplno si uvedomujúceho vlastné tvorivé, poznávacie a konečne i existenčné limity. V básnickom cykle *Elégia* na pohľad tradičným básnickým jazykom podáva svojráznu fenomenológiu ľudského smútku, bolesti a utrpenia. Evokačný potenciál týchto Čániho veršov je taký silný, že aj bez prepriatej patetiky, pri takýchto témach priam nevyhnutnej, vyvoláva hlboké (spolu)cítanie čitateľa.

Adam Svetlík

Ladislav Čáni svojím anticipačným gestom predznamenáva čoraz frustrovanejšieho jedinca po spoznaní, že človek je doslova ničím pred tvárou celkového súcna.

Vít'azoslav Hronec